

LADY GWENDOLINE

Av Olaf Bull (1883-1933)

Den unge Lord Ralph af Culloden
pranget med al den skam,
ja, hele den pragt av skjændsel,
som vel kunde dynges paa ham!
Men leende red han sin hest til bys,
til Brucernes slott i dalen,
hvor dansen gik het under hundrede lys
og skred gjennom riddersalen!
Lady Gwendoline kjendte ham ikke!

Gylden af gudløse dages sol,
og blaa af sit bjerg i øiet,
stod han i smil ved den skjønnes stol
over en kyshaand bøiet!
Og førend at midnattens stund var slaat,
vidste noblessens løver,
at ridderens datter til Dunbar slot,
bleknet av elsk til en røver;
Lady Gwendoline kjendte ham ikke!

Da var det at lady Priscilla,
en dame paa standens ære,
hvislet sin gift den lange nat
ved frøkenens hovedgjærde!
Og næstedags morgen var daaden gjort,
thi se, da med brændende blikke
junkerens hilste i slottets port,
kjendte hun lorden ikke!
Lady Gwendoline kjente ham ikke!

Den unge lord Ralph af Culloden
fik hastig sin ganger snudd,
og ga den et slag saa den steilet,
som brændt av et bøsseskudd!
Og da han den syvende nat jog hjem,
paa gangerens rygg, den spanske,
og jomfruen gløttet bag vinduets bræm,
var han forandret ganske!
Lady Gwendoline kjendte ham ikke!

Men tænkte hun da i sin stolte vé
at livet for ham var ute,
og fyldte med taarer sin duk for dét,
aa, da graat hun feil bak sin rute!
Han hængte seg ikke! I Morven skog
halser hans glade kobbel,
og gaader og griller han støtt forjog
med jenter og vin og dobbel!
Lady Gwendoline kjendte ham ikke!

*Her er brukt rettskriving og
tegnsetting fra «Samlede dikt
og noveller», Gyldendal 1995.*

Egen melodi fra 1970-tallet
av FREDDIE LANGRIND
www.ordtoner.com